

Kazimierz Pawlik

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

k@pawlik.pl

Przedsiębiorca w procedurze dostępu do informacji publicznej

Entrepreneur in the Procedure of Access to Public Information

STRESZCZENIE

Dostęp do informacji publicznej, choć jest narzędziem kontroli władzy, może dotyczyć również przedsiębiorców. Przede wszystkim może on służyć przedsiębiorcom do pozyskiwania informacji potrzebnych do działalności komercyjnej. Z drugiej strony prawo to może pośrednio dotyczyć przedsiębiorcy, ponieważ sama informacja publiczna zawiera czasem informacje o podmiocie prowadzącym działalność gospodarczą. Jeśli taką informację chciałby pozyskać inny podmiot, to przedsiębiorcę będzie chroniła tajemnica przedsiębiorstwa. Wreszcie w niektórych przypadkach to sam przedsiębiorca będzie mógł być adresatem wniosku o udostępnienie informacji publicznej. Ten ostatni przypadek dotyczy głównie sytuacji korzystania przez przedsiębiorcę ze środków publicznych.

Słowa kluczowe: przedsiębiorca; informacja publiczna; ustawa o dostępie do informacji publicznej; tajemnica przedsiębiorstwa; informacja publiczna prosta; informacja publiczna przetworzona

WSTĘP

Aksjologicznie prawo dostępu do informacji publicznej miało służyć umożliwieniu oddolnej kontroli rządzących przez rządzonych. Kontrola ta z założenia ma mieć ogólny charakter i może potencjalnie objąć każdą sferę działalności mieszczącą się w pojęciu spraw publicznych, a jednocześnie prawo nie ogranicza katalogu podmiotów uprawnionych do realizacji prawa dostępu do informacji. W tym ujęciu przedstawienie praw i obowiązków przedsiębiorcy w procedurze dostępu do informacji publicznej wymaga przeanalizowania trzech sytuacji, w których przedsiębiorcy będą odnosiły się regulacje dotyczące dostępu do informacji publicznej. W pierwszej kolejności sam przedsiębiorca może być poddany społecznej kontroli i może być zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej. Przed-

siębiorycy może dotyczyć również wniosek złożony przez inną osobę do organu władzy publicznej, jeśli wnioskowana informacja zawiera także dane o przedsiębiorcy. Wreszcie przedsiębiorca może korzystać z prawa do informacji publicznej i kierować wnioski o jej udostępnienie do organów władzy publicznej lub innych podmiotów zobowiązanych.

PRZEDSIĘBIORCA PODMIOTEM ZOBOWIĄZANYM

Obowiązujące w Polsce regulacje prawa do informacji publicznej w szeroki sposób określają podmioty zobowiązane do udostępniania tej informacji. Art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej¹ nie określa wprost katalogu takich podmiotów, ale przez wskazanie zakresu przedmiotowego prawa do informacji w pośredni sposób określa również zakres podmiotowy. Zgodnie z przywołanym przepisem obywatel ma prawo do uzyskania informacji o działalności innych osób oraz jednostek organizacyjnych w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub majątkiem Skarbu Państwa. Takie określenie pośrednio wskazuje także na inne niż organy władzy publicznej podmioty, które wykonując zadania publiczne lub gospodarując majątkiem publicznym, będą posiadały najpełniejszą informację o stanie wykonania tych zadań czy sytuacji majątku publicznego i tym samym będą naturalnym adresatem wniosków o informację publiczną w tym zakresie. Taką konstatację potwierdza regulacja ustawowa oraz ugruntowane orzecznictwo sądów administracyjnych. W art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej² jako podmioty zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej wskazano inne niż władze publiczne podmioty wykonujące zadania publiczne. Takie wskazanie dodatkowych podmiotów wynika z zastosowania przez ustawodawcę kryterium funkcjonalnego³, które zakłada obciążenie względem obywateli obowiązkami informacyjnymi również pewnych podmiotów, które nie znalazły się w strukturze władzy, ale faktycznie wykonują pewne prerogatywy władzy względem obywateli, w szczególności zajmują się realizacją zadań publicznych⁴. Chodzi o takie zadania, które mają charakter powszechny, a nie służą wyłącznie zaspokajaniu

¹ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. nr 78, poz. 483).

² T.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1764, dalej jako: u.d.p.

³ Por. G. Sibiga, *Główne problemy prawa do informacji w świetle prawa i standardów międzynarodowych, europejskich i wybranych państw Unii Europejskiej*, Warszawa 2013, s. 22–23.

⁴ W orzecznictwie zwraca się uwagę, że pojęcie zadań publicznych jest szersze od występującego w aktach prawnych pojęcia zadań władzy publicznej. Zadania publiczne obejmują zarówno zadania władzy publicznej, jak i inne zadania publiczne realizowane przez podmioty pozostające poza strukturą klasycznych organów władzy. Por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 23 września 2015 r., IV SAB/Po 83/15, LEX nr 1935103.

potrzeb ograniczonej liczby osób⁵, służą dobru ogółu, są realizowane w sposób ciągły, a efekty ich realizacji są dostępne publicznie⁶. Określenie, czy dany podmiot wykonuje zadania publiczne, a w konsekwencji czy jest zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej, powinno być dokonywane w oparciu o analizę przedmiotu działalności tego podmiotu⁷. Natomiast jako kryterium dodatkowe, odwołując się do treści art. 61 Konstytucji RP, można wskazać fakt dysponowania majątkiem publicznym, ponieważ dysponowanie majątkiem publicznym zawiera się w wykonywaniu zadań publicznych, a sposób wykorzystania tego majątku może być przedmiotem zainteresowania publicznego realizowanego w trybie dostępu do informacji publicznej⁸. Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, należy stwierdzić, że także przedsiębiorca może być adresatem wniosku o udostępnienie informacji publicznej, jeśli wykonuje zadania publiczne lub dysponuje majątkiem publicznym. Orzecznictwo wskazuje, że do takich przedsiębiorców można zaliczyć m.in. przedsiębiorców świadczących usługi przewozowe, telekomunikacyjne⁹ lub dostarczających energię¹⁰. Do podmiotów zobowiązanych należy zaliczyć też tych przedsiębiorców, w których udziały posiada Skarb Państwa¹¹.

Przedsiębiorcy obciążeni obowiązkiem udostępnienia informacji publicznej są zobowiązani do stosowania ustawy o dostępie do informacji publicznej i dysponują w tym zakresie pewnymi kompetencjami typowymi dla organów administracji publicznej. W szczególności zgodnie z art. 17 ust. 1 u.d.p. do rozstrzygnięć podmiotów zobowiązanych do udostępnienia informacji publicznej w zakresie odmowy udostępnienia lub umorzenia postępowania stosuje się odpowiednio art. 16 u.d.p. dotyczący wydawania decyzji. Tym samym w szczególnej procedurze dostępu do informacji publicznej przedsiębiorca w przypadku wystąpienia przesłanek do odmowy udostępnienia informacji (np. z uwagi na kolizję z tajemnicą przedsiębiorcy) będzie zobowiązany do wydania decyzji administracyjnej¹². Taka decyzja jest niekiedy określana jako stworzona przez ustawodawcę nowa kategoria quasi-decyzji administracyjnych, która różni się od klasycznej decyzji administracyjnej przede wszystkim podmiotem wydającym decyzję oraz terminami i treścią uzasadnienia

⁵ Por. uchwała NSA z dnia 11 kwietnia 2015 r., I OPS 1/05, LEX nr 151234.

⁶ Por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 5 czerwca 2014 r., II SAB/Kr 138/14, LEX nr 1479555.

⁷ Por. G. Sibiga, *Główne problemy prawa do informacji...*, s. 23.

⁸ Por. wyrok NSA z dnia 17 października 2013 r., I OSK 952/13, niepubl.

⁹ Por. wyrok NSA z dnia 2 grudnia 2015 r., I OSK 290/15, LEX nr 1988083; wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2015 r., II SAB/Wa 1026/14, LEX nr 1734417.

¹⁰ Por. wyrok NSA z dnia 9 stycznia 2015 r., I OSK 638/14, LEX nr 1769325; wyrok WSA w Krakowie z dnia 6 października 2014 r., II SA/Kr 274/14, LEX nr 1531389.

¹¹ Por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 28 października 2016 r., 952/16, LEX nr 2148523.

¹² Por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20 sierpnia 2014 r., IV SA/Wr 298/14, LEX nr 1510857.

decyzji o odmowie udostępnienia informacji¹³. W przypadku decyzji administracyjnych wydawanych przez przedsiębiorców w trybie dostępu do informacji publicznej podmiotowi wnioskującemu nie przysługuje klasyczne odwołanie od decyzji, lecz wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez tego samego przedsiębiorcę.

WNIOSEK DOTYCZĄCY PRZEDSIĘBIORCY

Informacja kwalifikowana jako informacja publiczna może również zawierać dane dotyczące innych podmiotów, których ujawnienie mogłoby narazić te podmioty na szkodę, negatywny osąd społeczny lub inne konsekwencje. Dlatego ustawodawca przewidział instrumenty pozwalające na ochronę podmiotów trzecich wobec organów władzy publicznej przed ujawnieniem takich informacji publicznych, które zawierałyby równocześnie dane odnoszące się do tych podmiotów. W art. 5 u.d.p. zostały zawarte negatywne przesłanki udostępnienia informacji publicznej, do których zaliczono m.in. tajemnicę przedsiębiorcy. Pojęcie to nie zostało jednak zdefiniowane w przepisach regulujących dostęp do informacji publicznej, co w praktyce prowadzi do licznych wątpliwości, w jaki sposób rozpoznać wniosek, aby zapewnić właściwą ochronę interesu prawnego przedsiębiorcy, którego tajemnicy może dotyczyć wnioskowana informacja.

W piśmiennictwie i judykaturze wskazuje się na konieczność odwołania się do definicji zawartych w innych aktach prawnych, w tym przede wszystkim do pojęcia definicji przedsiębiorstwa zawartej w art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji¹⁴. Jednak takie odwołanie może podlegać krytyce ze względu na odmienne sformułowanie językowe (tajemnica przedsiębiorcy w ustawie o dostępie do informacji publicznej a tajemnica przedsiębiorstwa w ustawie o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji)¹⁵ oraz różny cel stosowania obu pojęć. Określenie tajemnicy przedsiębiorstwa w ustawie o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji miało bowiem na celu umożliwienie precyzyjnego określenia czynów nieuczciwej konkurencji, zaś posłużenie się pojęciem tajemnicy przedsiębiorcy w ustawie o dostępie do informacji publicznej zmierzało do określenia publicznoprawnej ochrony informacji istotnych dla osób prowadzących działalność gospodarczą¹⁶.

¹³ Por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 lipca 2010 r., II SAB/Wa 24/10, LEX nr 668300.

¹⁴ T.j. Dz.U. z 2003 r., nr 153, poz. 1503.

¹⁵ Por. R. Cybulska, J. Rokicki, *Tajemnica przedsiębiorcy w ustawie o dostępie do informacji publicznej oraz w postępowaniu o zamówienie publiczne*, „Przegląd Prawa Publicznego” 2016, nr 10, s. 63.

¹⁶ Por. A. Gryszczyńska, *Podstawy prawne ograniczeń jawności w Polsce*, [w:] *Jawność i jej ograniczenia*, t. 6: *Struktura tajemnic*, red. A. Gryszczyńska, Warszawa 2014, s. 35.

Słusznie wskazywane wątpliwości powodują, że pojęcie tajemnicy przedsiębiorcy nie powinno być bezkrytycznie utożsamiane z tajemnicą przedsiębiorstwa, a przy ustalaniu zakresu znaczeniowego tajemnicy przedsiębiorcy należy z jednej strony uwzględnić aksjologiczne uwarunkowania postulatu jawności życia publicznego, którego wyrazem jest procedura dostępu do informacji publicznej, z drugiej zaś potrzebę ochrony tych informacji, których ujawnienie mogłoby narazić przedsiębiorcę na szkodę.

W dalszej części niniejszego artykułu zostaną przedstawione – oparte na piśmiennictwie i orzecznictwie – rozważania dotyczące konkretnego znaczenia pojęcia tajemnicy przedsiębiorcy w kontekście definicji tajemnicy przedsiębiorstwa.

Ustawowa konstrukcja tajemnicy przedsiębiorstwa jest oparta na dwóch elementach: materialnym i formalnym. Element materialny jest determinowany przez treść informacji, ponieważ tajemnicą przedsiębiorstwa są nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą. Element formalny jest wypełniany poprzez podjęcie przez przedsiębiorcę niezbędnych działań zmierzających do zachowania wskazanych wyżej informacji w poufności. W orzecznictwie zwraca się uwagę, że na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej spełnienie elementu formalnego wymaga, aby dotycząca przedsiębiorcy informacja miała przynajmniej minimalną wartość majątkową, a jej ujawnienie mogłoby wpłynąć na sytuację przedsiębiorcy¹⁷. Uznaje się, że informacja ma dla przedsiębiorcy wartość ekonomiczną, jeśli jej wykorzystanie przez innego przedsiębiorcę pozwoliłoby mu zaoszczędzić wydatków, zwiększyć zyski, pozyskać nowych klientów¹⁸. Z drugiej strony pogląd o ekonomicznej wartości informacji jako przesłanki uznania informacji za zawierającą tajemnicę przedsiębiorcy nie jest powszechny, a w orzecznictwie pojawiają się poglądy, że także pewne informacje organizacyjne, nieposiadające bezpośrednio wartości ekonomicznej, mogą być uznane za tajemnicę przedsiębiorcy¹⁹. Stanowi to potwierdzenie zasadności rozróżnienia tajemnicy przedsiębiorcy od tajemnicy przedsiębiorstwa. Ta ostatnia jest kategorią węższą, gdyż nie uwzględnia informacji niemających wartości ekonomicznej, a znanych ograniczonej kategorii podmiotów i jednocześnie ważnych dla prowadzenia działalności gospodarczej²⁰.

Element formalny polega na podjęciu przez przedsiębiorcę działań w celu zachowania danej informacji w poufności, tj. na wyeliminowaniu możliwości dotarcia do informacji osób trzecich w normalnym toku zdarzeń, bez koniecz-

¹⁷ Por. wyrok WSA w Białymstoku z dnia 21 lipca 2016 r., II SA/Bk 343/16, LEX nr 2099512.

¹⁸ Por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 kwietnia 2014 r., II SA/Wa 2411/13, LEX nr 1467977.

¹⁹ Por. wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2013 r., I OSK 192/13; wyrok WSA w Krakowie z dnia 28 października 2015 r., II Sa/Kr 195/15, LEX nr 1755712.

²⁰ Por. M. Ulasiwicz, *Ograniczenia prawa do informacji publicznej – zagadnienia wybrane*, „Przegląd Prawa Publicznego” 2010, nr 9, s. 15.

ności podejmowania szczególnych starań²¹. Stwierdzenie, że przedsiębiorca nie podjął takich działań, uniemożliwia uznanie, że dana informacja stanowi tajemnicę przedsiębiorstwa i w konsekwencji, bez względu na znaczenie informacji dla prowadzenia działalności gospodarczej przedsiębiorcy, nie będzie możliwe objęcie takiej informacji ochroną prawną na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej²². Wola objęcia danej informacji, kategoryzowanej jako tajemnica przedsiębiorcy, ochroną przed ujawnieniem osobom postronnym powinna być wyrażona wprost przez przedsiębiorcę (np. w umowie regulującej zasady współpracy z podmiotem publicznym lub w dowolnym oświadczeniu towarzyszącym przekazaniu informacji podmiotowi zobowiązanemu do udostępnienia informacji). Wyrażenie powyższej woli powinno nastąpić przed złożeniem wniosku przez podmiot trzeci o udostępnienie informacji, ponieważ organ rozpatrujący wniosek o udostępnienie informacji nie ma obowiązku zwracania się do przedsiębiorcy z zapytaniem, czy podlegające udostępnieniu informacje nie zawierają przypadkiem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorcy. Brak uprzedniego wyrażenia stosownej woli przez samego przedsiębiorcę będzie powodować, że informacja zostanie udostępniona, choćby nawet zawierała treści, które spełniają element materialny tajemnicy przedsiębiorstwa. Samo złożenie oświadczenia o uznaniu danych informacji za tajemnicę przedsiębiorcy nie powoduje jeszcze, że dana informacja nie będzie mogła podlegać udostępnieniu. W przypadku bowiem wystąpienia z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej zawierającej tajemnicę przedsiębiorcy podmiot zobowiązany nie może ograniczyć się do sprawdzenia, czy przedsiębiorca złożył odpowiednie oświadczenie o woli zachowania określonych informacji w poufności ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy, ale nawet w przypadku uprzedniego złożenia takiego oświadczenia powinien zweryfikować, czy informacje rzeczywiście mogą być uznane za tajemnicę przedsiębiorcy. Jeśli weryfikacja wykaże brak zasadności uznania informacji za tajemnicę przedsiębiorcy, to zadeklarowane zastrzeżenie stanie się bezskuteczne, a informacja będzie musiała zostać udostępniona²³.

DOSTĘP NA WNIOSEK PRZEDSIĘBIORCY

Ustawodawca wskazał w art. 2 ust. 1 u.d.p., że podmiotem występującym o udostępnienie informacji publicznej może być każdy, co pozwala na stwierdzenie, że z prawa do informacji publicznej może korzystać tak obywatel, jak i obcokrajowiec,

²¹ Por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 3 listopada 2015 r., II Sa/Kr 1067/15, LEX nr 1939214.

²² Por. wyrok WSA w Lublinie z dnia 11 marca 2014 r., II SAB/Lu 6/14, LEX nr 1522741.

²³ Por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 6 października 2016 r., II SA/Wa 610/16, LEX nr 2148499.

bezpieństwowiec, osoba prawna czy jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej²⁴. Wnioskodawcą może być zarówno osoba fizyczna, jak i podmiot prawa prywatnego²⁵. Ze względu na tak szerokie określenie podmiotów uprawnionych do dostępu do informacji publicznej nie ma przeszkód, żeby ze stosownym wnioskiem skutecznie wystąpił również przedsiębiorca. Skoro w świetle art. 2 ust. 2 u.d.p. od wnioskodawcy nie można żądać wykazania interesu prawnego lub faktycznego, uzasadniającego udostępnienie informacji, to także, co do zasady, nie jest dopuszczalne analizowanie celu, dla którego przedsiębiorca zamierza pozyskać określoną informację. W przypadku tzw. informacji publicznej prostej (tj. takiej, której przygotowanie nie wymaga zaangażowania znacznej ilości pracy i czasu) ustalenie publicznego charakteru informacji w połączeniu z brakiem negatywnych przesłanek udostępnienia wynikających z art. 5 u.d.p. będzie implikowała konieczność udostępnienia informacji. W szczególności nie jest dopuszczalne uzależnienie kwalifikacji określonej informacji jako informacji publicznej od rodzaju podmiotu, który o nią występuje²⁶, lub celu, w jakim wystąpiono z wnioskiem o określoną informację²⁷. W przeciwnym przypadku byłoby możliwe, że informacja wcześniej uznawana za publiczną w przypadku rozpatrywania wniosku przedsiębiorcy zostałaby uznana za niepubliczną.

Przy okazji kwalifikowania określonych informacji na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej zwraca się uwagę, że choć sam dostęp do informacji publicznej z założenia miał służyć oddolnej kontroli sprawowania władzy publicznej i umożliwiać realną partycypację obywateli w sprawowaniu władzy²⁸, to nie przeszkadza to, aby informacja publiczna była udostępniana także w przypadku, kiedy jest pozyskiwana w celach osobistych lub komercyjnych (np. celem zgromadzenia materiału dowodowego, potrzebnego przedsiębiorcy do wszczęcia innego postępowania)²⁹. W literaturze zwraca się uwagę, że prawo do informacji należy postrzegać również jako środek realizacji potrzeb osobistych, ekonomicznych, socjalnych czy kulturalnych³⁰. Nie ma więc przeszkód w wykorzystaniu instytucji dostępu do informacji publicznej dla celów ekonomicznych, związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą wnioskodawcy.

²⁴ Por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 6 marca 2014 r., II SA/Kr 132/14, LEX nr 1443475.

²⁵ Por. *ibidem*.

²⁶ Por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 marca 2014 r., II SAB/Wa 636/16, niepubl.

²⁷ Por. wyrok NSA z dnia 28 października 2009 r., I OSK 615/09, LEX nr 1338916.

²⁸ Por. J. Taczowska-Olszewska, *Dostęp do informacji publicznej w polskim systemie prawnym*, Warszawa 2014, s. 125.

²⁹ Por. wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 26 marca 2014 r., II SAB/Bd 19/14, LEX nr 1779633.

³⁰ M. Bernarczyk, *Funkcje prawa do informacji w polskim porządku prawnym*, [w:] *Realizacja i ochrona konstytucyjnych wolności i praw jednostki w polskim porządku prawnym*, red. M. Jabłoński, Wrocław 2014, s. 370.

Inaczej trzeba natomiast ocenić możliwość pozyskania przez przedsiębiorcę tego typu informacji publicznych, których przygotowanie wymaga znacznego zaangażowania środków osobowych, rzeczowych i czasowych, tj. informacji przetworzonej³¹. Udostępnienie takiej informacji jest bowiem uwarunkowane wykazaniem przez zainteresowanego – zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 u.d.p. – że pozyskanie informacji jest szczególnie istotne dla interesu publicznego. Wnioskodawca powinien przy tym wskazać, w jaki sposób zamierza wykorzystać uzyskane informacje dla ochrony interesu publicznego lub poprawy funkcjonowania administracji publicznej³². Z tego względu należy stwierdzić, że uzyskanie przez przedsiębiorcę informacji publicznej przetworzonej na potrzeby prowadzenia własnej działalności gospodarczej nie będzie możliwe.

Osobnym zagadnieniem, wykraczającym poza ramy niniejszego artykułu, jest wzajemna relacja prawa do informacji publicznej i prawa do ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego³³ w kontekście możliwości pozyskiwania przez przedsiębiorcę pewnych informacji sektora publicznego przy zastosowaniu instytucji dostępu do informacji publicznej. Pamiętać jednak należy, że w przypadku obu praw informacyjnych wyboru trybu pozyskania informacji w sposób wiążący dokonuje wnioskodawca³⁴. Przedsiębiorca może zatem skutecznie wystąpić o udostępnienie informacji sektora publicznego, będącej jednocześnie informacją publiczną, w trybie dostępu do informacji publicznej.

PODSUMOWANIE

Instytucja dostępu do informacji publicznej może służyć interesom lub dotyczyć interesów przedsiębiorcy. Przedsiębiorca może skorzystać z procedury dostępu do informacji publicznej celem pozyskania danych istotnych dla prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, a dane te będą musiały zostać przedsiębiorcy przekazane, jeśli tylko nie mają charakteru informacji przetworzonej oraz nie występują negatywne przesłanki udostępnienia. Dostęp do informacji publicznej będzie natomiast dotyczył przedsiębiorcy, jeśli inny podmiot wystąpi z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej odnoszącej się do przedsiębiorcy. Informacja

³¹ Por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 12 października 2016 r., II SA/Gd 432/16, LEX nr 2141796.

³² Por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 6 listopada 2013 r., IV SAB/Wr 151/13, LEX nr 1765506.

³³ Szerzej na ten temat zob. G. Sibiga, „Informacja publiczna” oraz „informacja sektora publicznego” – różnice między pojęciami wyznaczającymi zakres stosowania ustaw informacyjnych, „Informacja w Administracji Publicznej” 2016, nr 4, s. 39–42.

³⁴ Por. K. Kędzińska, *Zasady kwalifikowania wniosku*, „Informacja w Administracji Publicznej” 2016, nr 4, s. 49.

taka nie podlega udostępnieniu, jeśli nie była wcześniej ujawniona, dotyczy kwestii istotnych dla działalności przedsiębiorcy, a sam przedsiębiorca podjął działania niezbędne do zachowania takiej informacji w poufności.

BIBLIOGRAFIA

- Bernarczyk M., *Funkcje prawa do informacji w polskim porządku prawnym*, [w:] *Realizacja i ochrona konstytucyjnych wolności i praw jednostki w polskim porządku prawnym*, red. M. Jabłoński, Wrocław 2014.
- Cybulska R., Rokicki J., *Tajemnica przedsiębiorcy w ustawie o dostępie do informacji publicznej oraz w postępowaniu o zamówienie publiczne*, „Przegląd Prawa Publicznego” 2016, nr 10.
- Gryszczyńska A., *Podstawy prawne ograniczeń jawności w Polsce*, [w:] *Jawność i jej ograniczenia*, t. 6: *Struktura tajemnic*, red. A. Gryszczyńska, Warszawa 2014.
- Kędzierska K., *Zasady kwalifikowania wniosku*, „Informacja w Administracji Publicznej” 2016, nr 4.
- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. nr 78, poz. 483).
- Sibiga G., „*Informacja publiczna*” oraz „*informacja sektora publicznego*” – różnice między pojęciami wyznaczającymi zakres stosowania ustaw informacyjnych, „Informacja w Administracji Publicznej” 2016, nr 4.
- Sibiga G., *Główne problemy prawa do informacji w świetle prawa i standardów międzynarodowych, europejskich i wybranych państw Unii Europejskiej*, Warszawa 2013.
- Taczowska-Olszewska J., *Dostęp do informacji publicznej w polskim systemie prawnym*, Warszawa 2014.
- Uchwała NSA z dnia 11 kwietnia 2015 r., I OPS 1/05, LEX nr 151234.
- Ulasiewicz M., *Ograniczenia prawa do informacji publicznej – zagadnienia wybrane*, „Przegląd Prawa Publicznego” 2010, nr 9.
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. z 2003 r., nr 153, poz. 1503).
- Ustawa z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1764).
- Wyrok NSA z dnia 28 października 2009 r., I OSK 615/09, LEX nr 1338916.
- Wyrok NSA z dnia 5 kwietnia 2013 r., I OSK 192/13.
- Wyrok NSA z dnia 17 października 2013 r., I OSK 952/13, niepubl.
- Wyrok NSA z dnia 9 stycznia 2015 r., I OSK 638/14, LEX nr 1769325.
- Wyrok NSA z dnia 2 grudnia 2015 r., I OSK 290/15, LEX nr 1988083.
- Wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 lipca 2010 r., II SAB/Wa 24/10, LEX nr 668300.
- Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 6 listopada 2013 r., IV SAB/Wr 151/13, LEX nr 1765506.
- Wyrok WSA w Krakowie z dnia 6 marca 2014 r., II SA/Kr 132/14, LEX nr 1443475.
- Wyrok WSA w Lublinie z dnia 11 marca 2014 r., II SAB/Lu 6/14, LEX nr 1522741.
- Wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 marca 2014 r., II SAB/Wa 636/16, niepubl.
- Wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 26 marca 2014 r., II SAB/Bd 19/14, LEX nr 1779633.
- Wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 kwietnia 2014 r., II SA/Wa 2411/13, LEX nr 1467977.
- Wyrok WSA w Krakowie z dnia 5 czerwca 2014 r., II SAB/Kr 138/14, LEX nr 1479555.
- Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20 sierpnia 2014 r., IV SA/Wr 298/14, LEX nr 1510857.
- Wyrok WSA w Krakowie z dnia 6 października 2014 r., II SA/Kr 274/14, LEX nr 1531389.
- Wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2015 r., II SAB/Wa 1026/14, LEX nr 1734417.
- Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 23 września 2015 r., IV SAB/Po 83/15, LEX nr 1935103.
- Wyrok WSA w Krakowie z dnia 28 października 2015 r., II Sa/Kr 195/15, LEX nr 1755712.

Wyrok WSA w Krakowie z dnia 3 listopada 2015 r., II Sa/Kr 1067/15, LEX nr 1939214.

Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 21 lipca 2016 r., II SA/Bk 343/16, LEX nr 2099512.

Wyrok WSA w Warszawie z dnia 6 października 2016 r., II SA/Wa 610/16, LEX nr 2148499.

Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 12 października 2016 r., II SA/Gd 432/16, LEX nr 2141796.

Wyrok WSA w Warszawie z dnia 28 października 2016 r., 952/16, LEX nr 2148523.

SUMMARY

Although access to public information is an authority control tool, it may also concern entrepreneurs. First of all, access to public information may serve to gain information needed for running commercial activity by entrepreneurs. On the other hand, the right may concern entrepreneur indirectly because public information itself contains information on the entity running a business. If another entity wants to gain such information, entrepreneur is protected by business secret. Finally, in some cases, entrepreneur itself may be the addressee of public information application. The last case concerns mainly the situations when entrepreneur takes advantage of public funds.

Keywords: entrepreneur; public information; access to public information act; business secret; simple public information; processed public information